

UIT DE PASTORIE

De paastijd duurt 50 dagen. Sinds het 2^e Vaticaans Concilie is het Pinksterfeest de afsluiting van de Paastijd. In onze parochie hebben wij daar nooit zoveel aandacht aan gegeven. Wij waren nog van 'vóór het concilie'. Wij doofden met Hemelvaartsdag de paaskaars, -een symboliek die mij aansprak, - wij voelden ons als wezen, - geen Jezus, geen Geest, -(wezenzondag) en wachtten met Maria en de apostelen op de komst van de H. Geest met Pinksteren.

Maar omdat we Hemelvaartsdag tegenwoordig in de Koningskerk vieren, samen met de Protestantse Kerkgemeenschap De Bron, de Evangelische Broedergemeente en het Leger des Heils bleef in onze kerk de paaskaars gewoon branden. Tot onze vreugde ontdekten we dat hij eigenlijk op het Pinksterfeest gedooft moet.

In de paaswake werd de Paaskaars aangestoken. Donker was de kerk. Teken van de duisternis in ons leven.

Mensen hebben verdriet, mensen hebben zorgen, mensen hebben angst, ook kinderen hebben moeilijke perioden.

Teken van de duisternis in de wereld.

Denk aan zoveel plekken van duisternis, oorlog, honger, terreur. Denk aan die aardbeving in Haïti, zo verschrikkelijk! Denk aan Millie Boele, zo afschuwelijk! Hoe donker kan het zijn in de wereld.

Teken ook van de desastreuze tijd waarin onze kerk verkeert.

Ja, je schaamt je om katholiek te zijn. Velen haken af, anderen zijn blij dat ze al afstand genomen hebben, en weer anderen vragen zich af: wil ik hier nog wel bijhoren?

Maar Hij is erbij.

'Licht!' riep God. En het licht was geboren.

'Licht van Christus' klonk. 'Heer, wij danken U' antwoordden wij.

In die donkerte is het licht van Jezus. 'Redder' betekent zijn naam: helper, vechter tegen de duisternis. Zijn leven was een strijd tegen het kwaad, een gevecht tegen de dood. En Hij overwon!

Hoe donker het ook kan zijn in de wereld, in ons leven, in onze kerk, het licht van de paaskaars straalt. Alle donker is niet weg, maar hoe blij ben je met dat lichtpunt.

Hij is erbij. Als mensen Hem zagen, dan zagen zij God. 'Ik ben met je. Ik ben er ook nog. Ik ga met je mee. Ik ga u voor naar Galilea.' In onze wereld is hij.

Met Pasen vieren we, dat dit licht in ons midden is, dit licht, dat onze angst uiteen jaagt, dit licht, dat hoop geeft, vertrouwen, goede moed om op te staan, op weg te gaan, te reizen, naar een land dat God zou wijzen.

50 Dagen blijft de Paaskaars vóór in de kerk op het priesterkoor staan. Zijn licht straalt. De Opgestane Heer is in ons midden. Al horen we verhalen van twijfel, ongeloof, - Thomas, eerst zien, dan geloven,- zelfs het verhaal van zijn hemelvaart, -hij verlaat ons, wij blijven als wezen achter, - maar zijn licht blijft branden tot Pinksteren. Dan eindigt de Paastijd.

Het grote vuur dooft, maar het verspreidt zich in 12 kleine lichten. De vlam van Christus wordt doorgegeven. Dat is Pinksteren.

Vorig jaar vertelde mij mijn vriend Ruud Visser, pastor in Alphen aan de Rijn, dat hij aan het einde van de Pinksterviering 12 kaarsen aanstak aan de paaskaars en dat de misdienaars die toen uitdeelden in de kerk aan twaalf willekeurige parochianen. Daarna doofde de pastor de paaskaars. Het grote licht is weg, maar in kleine lichtjes, in pinkster- vlammetjes, gaat het zijn weg de wereld in. Jezus is thuis, waar hij hoort, God uit God, licht uit licht, maar Zijn Geest gaat rond over de aarde en bezielt mensen, begeestert mensen, om te gaan in Jezus' voetstappen.

Ik vond dat een mooi ritueel, zo symbolisch: de afsluiting van de paastijd en begin van de pinkstertijd. Ik dacht, 'dat gaan we hier ook doen'.

Met Pinksteren doven we de paaskaars. Het grote licht verdwijnt, maar 12 lichtjes worden uitgezonden de wereld in. 12 lichtjes, zij staan voor de kerk. De kerk houdt hoog: Hij is er ook nog. Je zult het merken. Ik laat je niet aan je lot. In mensen komt Hij aan het licht.

Zoiets had ook Rie Obbes in haar gedachten. Zij stierf 15 april. In de rubriek *Personalia* leest u over haar. Zij had al lang tevoren nagedacht over wat zij van haar aan haar kleinkinderen wilde doorgeven. Zij wilde bij haar uitvaart ieder een lichtje geven. Daarbij moest dit Gebed gezegd worden:

“Geen ander teken ons gegeven, een licht in onze duisternis.” Dat zingen we, barmhartige Vader, van uw gift aan ons in de gestalte van onze Heer Jezus Christus. Wij danken U voor dat grootste gebaar, voor die definitieve wende in ons leven, die alles veranderen kan.

Wij blijven geloven dat het licht niet star is, maar zich wenden kan, zodat het in het donker van mensenharten en mensenlevens komt te schijnen. Een beweeglijke genade, een verrassende troost.

Licht verveelt nooit. Als mens verscheen het Licht onder ons en Hij bleek voor miljoenen het licht te zijn waarop zij wachtten. Dat licht is eindeloos uitgedeeld over de mensen en U neemt het nooit meer terug. Leer mij U danken daarvoor. Amen

(Dr. A. van der Meiden)

Voor ieder schreef zij hierbij nog een apart woordje, zodat ieder op zijn eigen manier met het licht van Jezus met de mensen om hem heen kan omgaan, op de manier die Jezus in zijn tijd heeft voorgeleefd.

Met Pinksteren doven we de paaskaars. De paastijd is ten einde, niet afgelopen, maar voltooid. Want het licht van de Paaskaars gaat de wereld in. Je ziet: Pasen gebeurt. Opstanding. Toekomst. Nieuw leven. Dat het ons tot lichtbrengers mag maken, omdat wij door het licht zijn aangestoken. Zo hopen wij het Pinksterfeest dit jaar te vieren. Dat u het mag meemaken.

Met vriendelijke groet, N. Essen, pastor
(spreekuur elke woensdagmorgen van 10 – uur)
ook: pastor@hofkerk.nl

“Respecteren is een werk-woord”!

Cordaid – Bond Zonder Naam 2010

DAGBOEK

heen en weer tussen geloof en ongelooft

Zondag 18 april was het groot feest in onze kerk. 21 kinderen deden hun eerste communie.

Wat was het een prachtige dienst, vrienden die van ver kwamen waren helemaal onder de indruk van de bijzondere mis en de mooie kerk. We hadden het met z'n allen ons niet mooier kunnen wensen en vooral met het weer. De kinderen zag je stuk voor stuk stralen, en ik weet zeker dat ze dit lang bij zal blijven.

De volgende dag liggen er weer brieven in de bus van katholieken die zich willen uitschrijven. Het zijn steeds dezelfde brieven. Blijkbaar kun je die van internet downloaden.

Die avond een huwelijksgesprek.

Ik zeg, 'dat jullie in de kerk willen trouwen was zeker geen idee van Adriaan?' Dat was het wel. Zijn vader was kortgeleden gestorven. De kerk vond hij de mooiste plek om zijn verbondenheid met hem te voelen. Hij leeft in het eeuwige licht. Maar hier voel je zijn licht dichtbij. Maar hier voel je zijn licht dichtbij. Adriaan is niet gedoopt. Hij heeft

geen last van de schaamte, die katholieken voelen, omdat er zoveel mis is in deze kerk. Vrouwen, die eigenlijk maar op het tweede plan staan, homo's, die niet te communie worden uitgenodigd, priesters die misbruik maken van hun machtspositie.

Karolina voelt hiervan de pijn. Zij, van Poolse origine, in Limburg opgegroeid, katholieker kan het niet. De kerkdienst was een half jaar geleden al vastgelegd. Maar de laatste maand had ze diep moeten nadenken: wil ik wel in de kerk trouwen? Waarom wil ik in de kerk trouwen? Om God te danken voor mijn leven, om Zijn zegen te vragen voor onze toekomst, en om het verhaal te horen over Jezus. Van Hem gaat liefde uit, bevrijding, gerechtigheid, vrede. Blinden zien, lammen lopen, melaatsen worden rein. Niemand wordt uitgesloten.

Dan belt mevrouw Doki Krug - van Beers. 'Ik wil een mis bestellen uit dankbaarheid. De portefeuille van mijn broer is teruggevonden.'

Haar broer Jan van Beers is op 15 december 1944, 23 jaar oud, omgekomen in het concentratiekamp Neuengamme. Hij was in de oorlog politieagent. Hij had geweigerd mee te helpen Joden op te pakken. Doki was gebeld door de Stichting Oktober 44. Deze Stichting houdt zich bezig met de grote tragedie die in Putten heeft plaats gevonden. 660 Mannen van het dorp werden afgevoerd. Een enkeling is teruggekomen.

Jan van Beers was diezelfde tijd onder hen. Zo vonden zij zijn portefeuille. Ik zeg: 'wat zou het mooi zijn, als je die tijdens de viering kan laten zien'. 'Maar ik heb hem nog niet. Ik weet niet wanneer ik hem krijg.' Dan belt de Stichting 44. Zij wilden de portefeuille tijdens onze 4 mei herdenking teruggeven aan de familie. Mogen we ook een groep tieners uit Putten en Ladelund meebrengen? Zij ontmoeten elkaar deze week als teken van verzoening. In Ladelund was het kamp, waar vele Puttenaren zijn bezweken.

Een ongelooflijk verhaal. Een portefeuille die na 65 jaar wordt teruggegeven... Geïnspireerd ga ik aan de 4 mei herdenking werken op zondag 2 mei.

Dan kijk ik op de email...

In de bijlage vind je een verslag van een heel verdrietig gebeuren. Ik ga deze bijlage mailen naar de onderzoekscommissie Deetman. Misschien kan jij iets betekenen...

Eindelijk is het dan zover ik schrijf mijn verhaal voor uw commissie.

Het is een vreselijke ervaring waar ik eigenlijk niets mee te maken wil hebben. Maar ik moet er doorheen om verder te kunnen.

Een vreselijke tijd heb ik achter de rug, een gevecht met mijn emoties, emoties die mijn hele leven vreselijk in de weg hebben gestaan. Tot op de dag van vandaag ben ik er niet vrij van.

Eigenlijk dacht ik dat het niet aanwezig was, maar de realiteit geeft aan dat ik het niet verwerkt heb. Een gevecht om niet te willen voelen, maar ik moet terug naar die vreselijke tijd.

Terug naar het kleine meisje van toen. Die alles zelf en alleen heeft moeten dragen, omdat ze niet kon en wilde praten over een vreselijke man die haar heeft misbruikt. Gewoon doen alsof het er niet is.

In de media verneem ik van het misbruik in de katholieke kerk. Ja dat heb ik ook meegemaakt, en dat is lang geleden, ik stop het weg.

Even praat ik er met mijn man over. Vreselijk voor al die mannen wat ze meegemaakt hebben afschuwelijk. Ik zit vol emoties, maar ik stop het weer terug.

Op mijn werk hoor ik het ieder uur op het journaal. Jeetje het is wel heel erg, wat een vreselijke tijd was het toen. Ik stop het weg, maar het komt iedere keer weer boven. Ik wil het niet voelen het moet weg ik doe mijn best maar het wil maar niet weggaan.

Nieuwsgierig als ik ben ga ik op internet kijken wat er allemaal geschreven wordt. En toen las ik: Misbruik en de Pater. Misbruik. De pater en het meisje.

IK SCHROK MIJ ROT, O NEE DAT LIJKT OP MIJN VERHAAL.

Het boek dat geschreven is door Fons van Westerloo, het verhaal over zijn zus. Ik brak ik was kapot, o nee nu moet ik gaan praten, en ik wil dat gevoel van toen niet voelen.

Er is geen weg meer terug het moet naar buiten. Eindelijk ik hoef het niet meer alleen te dragen. Thuis bij mijn lieve man heel heel veel gehuild. Hoe is het mogelijk dat ik daar nu nog mee zit. Ik dacht het ver weg gestopt te hebben. Maar wat blijkt: tot op de dag van vandaag beheerst het mijn leven...

Onvoorstelbaar.

Ik ken haar van 25 jaar geleden, uit mijn eerste parochie. Zij zong in het koor. Vrolijk, gezellig, een pittig meisje. Haar leven beschadigd door de kerk. Het is overal gebeurd. Ook zo vlakbij. Nu barst de wond open. Is het waar dat je je verhaal van je af kunt schrijven? Zal het helen?

Ik schrijf: *uit de pastorie.*

In de paaswake werd de Paaskaars aangestoken. Donker was de kerk. Teken van de desastreuze tijd waarin onze kerk verkeert. Ja, je schaamt je om katholiek te zijn. Velen haken af, anderen zijn blij dat ze

al afstand genomen hebben, en weer anderen vragen zich af: wil ik hier nog wel bijhoren? Maar in die donkerte is het licht van Jezus. 'Redder' betekent zijn naam: helper, vechter tegen de duisternis. Licht, dat onze angst uiteen jaagt, licht, dat hoop geeft, vertrouwen, goede moed om op te staan, op weg te gaan, te reizen, naar een land dat God zou wijzen. (N. Essen)

VERLANGEN

Musea tonen meesterwerken
denk aan Rembrandt en Vermeer
die de illusie vaak versterken,
de hang naar tijden van weleer

Al moest veel goeds voorgoed verdwijnen
draaft de vooruitgang door, non-stop
abstractie biedt wat minder lijnen
maar kan nog alle kanten op

In ieder mens schuilt het verlangen
te leven in saamhorigheid
in lijsten aan die muur gehangen
verkondigt zich een nieuwe tijd.

Wim Grootveld

---

13 MEI HEMELVAARTSDAG   IN   DE KONINGSKERK

Vanaf het jubeljaar 2000 vieren wij Hemelvaartsdag samen met de protestantse kerkgemeenschap De Bron en de Evangelische Broedergemeente. Ook het Leger des Heils doet mee. Voortaan is de Koningskerk de gastheer. Pastor Nico Essen is uitgenodigd te preken. Aanvang: **10.30** uur.

Het is een goede traditie geworden op Hemelvaartsdag een liefdemaal te houden. Een eenvoudige "maaltijd" in de kerkzaal, zoals sinds de

18^e eeuw in de Broedergemeente gebruik is. Een vrije en blijde vorm van dienst waarbij een krentenbol en thee worden geserveerd.

De kerk viert drie grote feesten: Kerstmis, Pasen en Pinksteren.

Pinksteren vieren we op **zondag 23 mei**. Met Pinksteren krijgen de leerlingen van Jezus kracht, vuur, geest, om het werk van Jezus voor te zetten.

Het verhaal gaat, dat er vuur uit de hemel regent. Pinkstervuur. En de apostelen, Jezus' leerlingen, krijgen de Geest. Zij trekken naar buiten om Jezus' droom van een nieuwe, mooiere wereld waar te maken.

Want als één droomt, gebeurt er niets, maar als er twee, drie, vier, ja tweeduizend, drieduizend, vierduizend dromen, dan kom je in beweging en ga je aan de slag, dan kunnen we de aarde mooier maken.

Met Pinksteren bidden we, dat dat vuur, die Geest ons gegeven wordt.

Dan komt **zondag 6 juni**. Dan is het **Sacramentsdag**.

Dan vieren we dat Jezus in ons midden wil zijn in het teken van brood en wijn. Hebben we dat niet ook gevierd met de eerste communie?

Ging het niet daarover op 18 april?

Op Sacramentsdag hebben wij alle communicanten uitgenodigd naar de kerk te komen en ook ons kinderkoor. Dan zingen we opnieuw die mooie liedjes en dan praten we na over die prachtige dag.

De '2^e communie' heet deze viering.

Dan nadert voor ons Kinderkoor **het einde van het seizoen**.

Zaterdag 19 juni gaat het koor met de mis(s)dienaars een dagje uit.

Waarschijnlijk naar het strand van Wijk aan Zee. Om 17.00 uur sluiten we die dag af met het zingen van onze favoriete liedjes.

Dan begint de vakantie.

In september hopen we met ons kinderkoor weer te starten.

Ook nieuwe mis(s)dienaars zijn van harte welkom. Geef je op bij

Nico

EEN BIJZONDERE DAG

Zondag 18 april was het groot feest in onze kerk. 21 kinderen deden hun eerste communie.

Het was een prachtige viering rond het verhaal: **de mooiste vis van de zee**. Zijn glanzende schubben hadden alle kleuren van de regenboog en waren bezaaid met zilveren schitters. Men noemde hem dan ook Regenboog. Hij was een 'super' vis. Maar hij moest leren, dat je pas echt 'super' bent, als je een ander helpt, als je iets voor een ander over hebt. Het lijkt, alsof je armer wordt, lelijker, kleiner, -geven is moeilijk -, maar je merkt, dat je er juist rijker van wordt, warmer, gelukkiger. Dat zien we aan Regenboog, dat zien we ook aan Jezus.

Een terugblik

Zondag 18 april heb ik mijn eerste Communie gedaan.

Ik vond het heel erg leuk. Het spannends was het meedoen aan het toneelstukje van de Regenboogvis.

Het brood smaakte lekker, maar de wijn niet zo.

Mijn papa was helemaal uit Italië gekomen. Door de IJslandse aswolk ging dat feest bijna niet door, maar gelukkig zijn ze het hele stuk met de auto gaan rijden om er toch bij te kunnen zijn en dat vond ik heel fijn. Toen we weer thuis waren hebben we allemaal lekkere Italiaanse hapjes gegeten. Groetjes, Nadia

Lieve Heer,

Wij bidden voor onze kinderen, die hier vandaag staan,

Zij, die hun hele leven nog voor zich hebben liggen.

Zoveel kansen, zoveel verwachtingen en zoveel belevenissen!

Wij bidden dat ze gelukkige en goede mensen zullen worden,

En dat U over hen waakt.

Ik bid voor alle ouders;

Geef hen Kracht en Hoop, zodat zij hun kinderen kunnen begeleiden op de weg naar hun volwassenheid.

En dat wij altijd erop kunnen vertrouwen, dat daar waar brood gebroken en gedeeld wordt, U altijd mét ons bent. Amen.

Wat een mooie dienst! Geweldig, dat een kind met downsyndroom gewoon mee kon doen met de rest! Gelukkig zijn er altijd nog mensen in de maatschappij die er toch voor open staan. Déanty zei in de auto na de kerk: mama het was leuk!

Dat zegt voor mij al genoeg, het was ook leuk. Déanty heeft maandag in zijn klas verteld dat hij communie heeft gedaan en hij liet ook het communieboekje zien. De juf zei dat de kinderen allemaal gingen klappen, en Déanty stond trots in het midden. En Gianni was blij dat hij samen met zijn tweelingbroer communie kon doen.

(Moeder van Déanty en Gianni)

Gebedje van Gernicha

Lieve God, met mijn oren kan ik horen,
leer mij ook naar mensen luisteren.

Met mijn ogen kijk ik rond.

leer mij ook uw wonderen zien.

Met mijn mond kan ik praten en zingen,

leer mij ook dank u zeggen voor alle gewone dingen.

Ik wil u ook vragen God om mijn broer Gerchano een dikke knuffel te geven en hem ook vertellen dat hij voor altijd in mijn hart voort zal leven. Amen

De rozenkrans

De kinderen ontvingen na afloop van de eerste communieviering een rozenkrans. Een cadeau uit Malawi, omdat vele kinderen meegelopen hadden met de sponsorloop.

De kinderen hingen die rozenkrans als een sieraad om hun nek. Maar de rozenkrans is meer dan een mooie ketting met een kruisje. Het is een gebedssnoer.

Hij komt voor in al de grote wereldgodsdiensten: in het Hindoeïsme, Boeddhisme, in de Islam en dus ook in het christendom. Het is een hulpmiddel om te kunnen bidden.

De rozenkrans bestaat uit 5x 10 kralen en bij elke kraal bid je een 'Wees gegroet, Maria'. Als je aan een nieuw tiental begint, is er een aparte kraal, dan bid je een 'Onze Vader'.

Dat lijkt saai. Maar het kan zijn, dat het je stil maakt, dat al het gerommel in je hoofd verdwijnt, dat je je ontspant, dat je in een soort trance raakt. Mensen vinden het fijn om in die wereld vol lawaai even op een soort stilte eiland te verwijlen. Door die eindeloze herhaling van die mooie woorden over Maria en Jezus vergeet je even de herrie van alledag en voel je je opgenomen in een andere wereld. Mensen voelen zich daar beter bij. Probeer het maar eens.

SPONSORLOOP GROOT SUCCES

Zaterdagmiddag 20 maart hoopten we op een droge middag. Maar precies om 13.00 uur viel de regen met bakken naar beneden. Het was de start van de sponsorloop.

Niemand liet zich hierdoor weerhouden. Meer deelnemers dan ooit. De twee bekende volwassenen en zo'n 80 kinderen, waaronder ook een aantal uit Diemen.

Begin maart waren Nico Essen en Cas Lechner de klassen van de Lidwinaschool langs geweest. Zij vertelden over de nieuwe school in Malawi en lieten foto's zien van een klaslokaal zonder schoolbanken.

Daarvoor zouden we gaan! **Voor 160 schoolbanken voor de nieuwe Mzedy Secondary School in Malawi.**

De kinderen kregen deelnameformulieren mee. Zij moesten nu op zoek naar sponsors.

Ouders, familieleden, burens, parochianen. 'Wil je mij sponsoren?' Per ronde of voor een vast bedrag.

Het werd een gezellige middag in het Park Frankendael. Er werd gewandeld, gerend, gestept, geskeelerd, en af en toe geschuild voor een flinke plensbui. Maar dan was er weer een sapje, een snoepje, een droge stempelkaart, en je ging voor nog een ronde.

Om 16.00 uur was het afgelopen. Dhr. N. Visser rekende de bedragen uit en Dhr Jan Quint schreef oorkonden om in te lijsten. Moe, maar voldaan gingen de kinderen naar huis.

Hen wachtte nog een klein klusje. Zorgen, dat je je toegezegde geld ontvangt. **Totaal €5800,- Een fantastisch resultaat!**

KOFFIEOCHTEND

Heeft u zin in een kopje koffie of thee en 'n praatje? Dan bent u iedere **3e dinsdag van de maand** van harte welkom in de pastorie, Linnaeushof 94 van 10.00 - 12.00 uur.

De komende koffie/thee ochtend is: **dinsdag 18 mei.**

U bent van harte welkom!

Vastenactie

Van de hand van Pastor Nico Essen leest u elders in Hofnieuws over het geweldige succes van de Sponsorloop, hoewel op dit moment nog niet precies bekend is wat de opbrengst is van de gehele Vastenactie. U weet, wij spaarden samen met andere parochies en Sint Jacob voor banken voor de toekomstige school. Wij zijn blij en dankbaar dat de actie zo goed is gegaan. Aan iedereen die op wat voor wijze heeft bijgedragen onze heel hartelijke dank. Het is grandioos!

Voortgang bouw Middelbare School in Malawi

Onderstaand willen wij u graag iets vertellen over de voortgang van de bouw van de school.

Op dit moment zijn twee gebouwen klaar, elk bestemd voor twee schoolklassen. Daarnaast twee latrine gebouwtjes en een waterput. Eén lerarenhuis is bijna klaar, het dak zit er al op. Aan de afbouw wordt gewerkt. Een deel van de boeken voor de toekomstige bibliotheek is aangeschaft, en ook materialen voor het laboratorium. En de schoolbanken zijn ook bijna klaar.

Hiermee hadden de broeders willen starten, vast in één klaslokaal. De overige lokalen zouden dan tijdelijk gebruikt kunnen worden als stafruimte, bibliotheek, laboratorium, etc. Dat gaf de broeders de ruimte om geld voor een volgend bouwdeel te verwerven en verder te bouwen. Zó was het plan.

Malawiaanse overheid

De overheid stak daar kortgeleden echter een stokje voor. Zij wil een groot deel van de school compleet afgebouwd zien, alvorens toestemming te geven voor de opening van de school. Zij zal dus daarom nu nog geen leerkrachten financieren.

Het provinciaal bestuur in Malawi schreef enkele weken geleden in een nieuwsbrief aan hun medebroeders het volgende: 'Ons plan was om de school in januari 2010 te openen. Maar toen we verslag uitbrachten van de stand van zaken aan het kantoor van de *Division Manager* bleek dat de school aan nog meer eisen moest voldoen. Er moet onder andere een apart gebouw komen om de administratie in onder te brengen, een

bibliotheek, een stafruimte en tenminste drie onderwijzershuizen, alle drie óp het terrein van de school (*en niet zoals was afgesproken een huis te leen van St. Patrick A.*). In februari jl. is de aannemer begonnen aan de fundering van het huis voor het toekomstige hoofd van de school. De *Division Manager* zei: “De broeders moeten niet zo aandringen en proberen een school te openen wanneer die nog niet klaar is.” Deze gaf ons aan het eind van de vergadering een boekje mee met “eisen waaraan een particuliere basis- of middelbare school moet voldoen’. Tot zover de nieuwsbrief.

Teleurstelling

Dit was een enorme domper. Wanneer de school wel zal kunnen worden geopend is dus de grote vraag. Dat hangt af van de inkomsten. Wij zouden de school wel uit de grond willen kijken. Het vervelende is dat sinds de plannen van de bouw eind 2007 de overheid steeds weer opnieuw met andere, strengere eisen op tafel komt, eisen die dan weer volslagen nieuw zijn. Kennelijk zijn ze hun beleid langzaam maar zeker aan het hervormen.

Grote gift

Vorige week echter kregen we het verheugende nieuws dat de broeders in Malawi vanuit Nederland via Cordaid een groot bedrag van **veertig duizend Euro** hebben mogen ontvangen. Van wie dit bedrag afkomstig is, is (nog) niet bekend. Maar het geeft de broeders de ruimte om weer enkele bouwdelen aan te pakken. Het is geweldig. Dat geeft de burger moed.

Wij hopen van harte dat u ons met uw hulp voor de school zult willen blijven steunen, net zo lang tot deze er staat en de kinderen die nu onderwijs missen dan eindelijk naar school kunnen. Zodra er weer bouwdelen klaar zijn, hangen wij foto's op in de kerk.

Namens Bestuur Stichting Lechner-Malawi, Cas en Adri Lechner

Bankrekening: 7754373 “Er blijft niets aan de strijkstok hangen”

BUSINESS SPIRITUALITEIT IN OOST-WATERGRAAFSMEER

Afgelopen najaar hebben we drie avonden georganiseerd met als doelstelling om werkende of werkzoekende mensen tussen de 25 en 55 jaar bij elkaar te brengen rondom het thema business spiritualiteit. Hierop kwamen ruim 30 buurtgenoten op af waarvan een deel ook van buiten de parochie. De eerste avond gaf Prof. Dr. Paul de Blot

(www.pauldeblot.nl) een uitgebreide inleiding over business spiritualiteit

zoals hij aan de Universiteit Nyenrode doceert. Op de tweede en derde avond gaf Arthur Anderegg respectievelijk Tim Stok een inleiding over de toepassing van business spiritualiteit in de praktijk. Er werden onderling veel ervaringen uitgewisseld en nieuwe contacten gelegd.

Gezien het succes willen we ook dit jaar een serie van avonden organiseren waarbij diverse (ervarings)deskundigen een inleiding verzorgen gevolgd door onderlinge gesprekken en oefeningen.

Op 27 mei en 3 juni houden we de eerste serie met als inleider Monica Bouman. Zij is adviseur van de CDA Statenfractie en gepromoveerd op Dag Hammerskjöld. Het thema van de avonden is De Gouden Regel "Wat gij niet wilt dat u geschiedt, doe dat ook een ander niet". Dit is ook de basis van het onlangs wereldwijde gelanceerde Charter of Compassion. De regel drukt respect en waardering voor elkaar uit. Overal waar deze regel ontbreekt of met de voeten getreden wordt loopt de humaniteit van een samenleving gevaar. De gouden regel is een levenskunst die eeuwenlang door de grote levensbeschouwingen is doorgegeven en die in onze tijd actueler is dan ooit. In twee avonden wordt aandacht besteed aan:

1. De tradities waarin de regel is opgenomen
2. De relevantie van de regel voor onze tijd
3. Oefenen we in actief luisteren
4. De toepassing van de regel in onze eigen (werk) situatie

Het programma begint met een inleiding door Monica Bouman gevolgd door oefeningen en bespreking waarin ruimte is om de eigen ervaringen met anderen te delen.

Iedereen die geïnteresseerd is in het toepassen van spiritualiteit in zijn/haar werk, is van harte van uitgenodigd. Meldt u zich zo spoedig mogelijk aan bij secretariaat@hofkerk.nl, want de plaatsen zijn beperkt. De bijdrage is 30 Euro voor de twee bijeenkomsten en 20 Euro per keer. De bijeenkomst begint om 20:00 en eindigt om 22:15 met een drankje. Voor meer informatie kunt u terecht bij Arthur Anderegg anderegg@xs4all.nl.

DANKBRIEF SAM's KLEDINGACTIE voor Mensen in Nood

Wij ontvingen een brief over de voorjaarsinzameling van zaterdag 17 april: *De opbrengst bij ons was 1000 kilo. De kledingactie levert al 40 jaar een bijdrage aan het werk van Mensen in Nood. De kledingactie wil alle kledinggevers van harte bedanken.*

De volgende inzameling zal plaatsvinden op een zaterdagochtend eind oktober 2010. Voor meer informatie www.samskledingactie.nl

30 JAAR MEERKLANK - 1979/80 - 2009/10

In het najaar van 1979 werd het Jongerenkoor opgericht o.l.v. Wouter Reijnaert. Deze groep was een voortvloeisel uit het Beatkoor van de jaren 60 en 70. Rond 1985 hebben we de naam veranderd in het intussen vertrouwde "Meerklank". Door de jaren hebben we veel dirigenten langs zien komen: Wouter, Jan-Willem, Angelique, Nartan, Jos en Jan.

Nu, 30 jaar en wat ups en downs later, zijn we nog steeds actief op de zondagmorgen. Weliswaar met een kleiner aantal leden, maar onder leiding van Jan-Paul van Spaendonck waait er een nieuwe wind door het koor.

Zijn muzikale inzicht en de door hem gecomponeerde muziekstukken worden met veel enthousiasme ontvangen.

Vooraf Rina heeft zich in de afgelopen jaren ontpopt als een tekstschrijver van kaliber en haar liedjes zijn altijd zeer populair en uniek.

Ook Mariëtte en Patricia houden zich actief bezig met het creëren van nieuwe teksten en arrangementen.

Al 30 jaar lang schrijven leden van Meerklank eigen teksten op bestaande liedjes. Daarmee onderscheidt Meerklank zich van veel andere koren met een dergelijke sound. Wij merken aan de reacties van de kerkgangers dat vooral deze zelf geschreven teksten veel indruk maken. U ziet waarin een klein koor creatief kan zijn.

Het overgrote deel van onze leden is zeer trouw. Zij zingen al sinds hun jonge kinderjaren. De samenstelling van Meerklank kun je gerust uniek noemen. Maar liefst 3 generaties vertegenwoordigen onze groep. Het is wel leuk om even aan te stippen hoe die leeftijden binnen ons koor liggen:

tot 20 jaar:	Eline, Milou, Esther, Eveline
van 20 tot 30 jaar:	geen
van 30 tot 40 jaar:	Marië, Wieneke, Aleide
van 40 tot 50 jaar:	Monique, Mariëtte, Patricia, Marjolein
van 50 tot 60 jaar:	Rina, Elianne, Roy, Eugene, Karin, Tom en Jan-Paul
van 60 jaar en ouder:	Gerard en Theo

Wij willen de parochianen van harte bedanken voor de enthousiaste reacties in de afgelopen jaren en wij hopen nog lang door te gaan met

het verzorgen van de vieringen op de manier die u van Meerklank gewend bent; eigentijds, betrokken en origineel.

Op 16 mei a.s. vieren wij ons jubileum. Tijdens de viering, waarin pastor Lars Frenkel voorgaat, zullen wij veel eigen werk ten gehore brengen. U beleeft de primeur van de "Missa Meerklank", speciaal voor ons geschreven door Jan-Paul. U bent van harte uitgenodigd.

Marjolein Schaefer

---

6 JUNI: Sacramentsprocessie door Centrum Amsterdam

De Sacramentsprocessie door het centrum van Amsterdam is een nieuwe traditie geworden. De processie trok in 2004 voor het eerst sinds 1578 onder grote belangstelling over de grachten.

Op zondag 6 juni zal vanuit de Onze Lieve Vrouwekerk de Sacramentsprocessie opnieuw over de Amsterdamse grachtengordel trekken. Mgr Jozef Punt, bisschop van Haarlem-Amsterdam, zal in de plechtigheid voorgaan. Ook verschillende orthodoxe kerken zullen aan de bedetocht met het Allerheiligste deelnemen. De processie over de grachten begint om 12.45 uur.

Info. www.olvkerk.nl

Maak een anderstalige buurtbewoner wegwijs in het Nederlands!

Veel buurtgenoten die een andere moedertaal hebben willen beter Nederlands leren spreken. Daar kun je hen heel eenvoudig bij helpen. Een uurtje per week met elkaar praten betekent al heel veel. Geen taalles, maar een gesprek aan de keukentafel over het weer, het dagelijks leven, familie, gedeelde interesses of culturele gewoontes. Of misschien kook je samen of ga je naar de markt. Dat spreken jullie zelf af.

Wil je vrijwilligerswerk doen en zelf bepalen wanneer?

Ben je nieuwsgierig naar andere culturen? Wil je een uur per week vrijmaken? Kun je een jaar lang vrijwilliger blijven? Woon je in Amsterdam Oost?

Doe je mee? Je kunt bellen of mailen voor een afspraak:

Kamerlingh Onneslaan 34, 1097 DH Amsterdam, tel. 020-463 5141
samenspraak@wijkopbouworgaan-wgm.nl
of ga naar www.wijkopbouworgaan-wgm.nl

DONDERDAG 10 JUNI: UITNODIGING - Excursie naar Kerktuin Hoofddorp

Het parochiebestuur nodigt u uit om deel te nemen aan een excursie op donderdagavond 10 juni a.s. naar een **Bijbelse Kerktuin**.

Achter de kerk van de R.K. parochie H. Joannes de Doper ligt een circa 1,2 ha. grote tuin. In deze tuin groeien veel kruiden, planten en bomen die ook in de Bijbel genoemd worden. Ook staan er ruim veertig beelden van Bijbelse en inspirerende personen, gemaakt door de Haarlemmermeerse beeldhouwer Karel Gomes. Verder ligt er in deze tuin ook een labyrint.

Eerder werd deze tuin door het publiek verkozen tot de meest favoriete religieuze plek van Noord-Holland. Korte tijd daarna won zij ook nog eens de niet minder belangrijke Architectuurprijs Haarlemmermeer.

Pastor Leo Mesman, vorig jaar bij ons gastpredikant, verzorgt de rondleiding. Ontvangst: 19.45 uur bij H. Joannes de Doper, Kruisweg 1071, 2131 CT Hoofddorp.

Wilt u het secretariaat (Marjolein Schaëfer) laten weten of u komt? Liefst per mail: secretariaat@hofkerk.nl
Vertrek vanaf Linnaeushof 19.00 uur.

INKOMSTEN IN HET VIZIER? Wie denkt mee over de (nieuwe) inkomsten voor de parochie?

Tijdens de ParochieVergadering op 8 april jl. werden de inkomsten en uitgaven van de parochie besproken.

Op zich ziet het beeld er niet vreselijk ongunstig uit, maar we moeten waakzaam zijn.

De laatste jaren vertoont het eindresultaat een negatieve uitkomst, terwijl we ook zien dat de inkomsten, bijvoorbeeld via de ACTIE KERKBALANS ietsje aan het teruglopen zijn.

Daarnaast staan we het komend jaar voor fikse uitgaven aan de restauratie van het orgel. Weliswaar kunnen we een beroep doen op een bijdrage van het Fonds 'Kanjermanument', maar desondanks zullen we interen op onze reserves.

In de Parochievergadering is daarom het idee gelanceerd om met een aantal mensen eens na te denken over het genereren van **nieuwe inkomsten**. Er kan nagedacht worden over bijvoorbeeld fondswerving,

over speciale acties (bijvoorbeeld ten bate van de orgelrestauratie),
sponsoring, het toespitsen van de ACTIE KERKBALANS enz...

Staande de vergadering heeft Arthur Anderegg zich voor deze groep aangemeld en Jos Lapoutré meldde zich even later.

Als iemand ideeën of ervaring heeft op dit gebied, zou zijn/haar inbreng bij dit groepje zeer welkom zijn.

U kunt zich vervoegen bij een van de bovengenoemde heren of bij ondergetekende.

Ton Broerse (tel. 694 1183)

WEEK VOOR DE NEDERLANDSE MISSIONARIS

De Week Nederlandse Missionaris (WNM) vraagt met Pinksteren onze aandacht voor Afrika met het thema: **'Afrika opent je hart'**

Uitsluiting is de voornaamste oorzaak van armoede en conflict in Afrika. En er kan alleen sprake zijn van ontwikkeling wanneer mensen open staan voor elkaar. Missionarissen en missionair werkers vertellen over hun inzet tegen uitsluiting van groepen mensen in Afrika.

Hun visie en die van de WNM is dat iedereen recht heeft op een plek in de maatschappij, van straatkinderen en ex-kindsoldaten tot inheemse volkeren. Groepen die vaak uitgesloten zijn van een volwaardige plek in de samenleving.

De campagne van 2010 vraagt aandacht voor de standvastigheid van missionarissen en missionaire werkers die vaak onder zware omstandigheden werken en leven. Zij stellen zich in hun werk toegankelijk, open en oprecht op. Zij leven tussen de mensen, zijn geworteld in de samenleving en voelen zich verbonden met de gemeenschap. Zij hebben hun hart geopend voor Afrika.

WNM-boekje

Ook dit jaar verschijnt een boekje in de indrukwekkende serie *Mensen met een Missie*. Deze keer leest u over het werk van missionarissen en missionair werkers in Afrika. Zoals het verhaal van father Fons Eppink, die het grootste deel van zijn leven in Afrika heeft geleefd en gewerkt. Hij blikt terug op de meest indrukwekkende momenten en op de grote waarde van missie, toen en nu.

Steun de Week Nederlandse Missionaris

- Door deel te nemen aan de Pinkstercollecte
- Door een bijdrage over te maken op banknummer 676, t.n.v. Week Nederlandse Missionaris te Den Haag
- Door het boekje *'Afrika opent je hart'* te bestellen voor slechts € 15,- inclusief verzendkosten.

Meer informatie: www.weeknederlandsemissionaris.nl

VAN DE VOORZITTER

Negatief nieuws over de R.K. Kerk is de laatste maanden niet van de lucht. Grote krantenkoppen over seksueel misbruik door religieuzen in de zestiger en zeventiger jaren in enkele westerse landen, waaronder Nederland. Kritiek op het Vaticaan over de wijze waarop men deze zaken heeft afgehandeld.

Ophef over liturgische liederen die door een censor in het bisdom Den Bosch 'onder de maat' bevonden werden.

Is de kerk zijn geloofwaardigheid aan het verliezen?

Intussen draait het parochieleven in onze parochie verder. Wij proberen een dynamische parochiegemeenschap midden in de grote stad te zijn, met een positieve uitstraling: de steppe zal bloeien dankzij tintelend water....

De laatste maanden stijgt het schaamrood je naar de kaken als je de publiciteit over de talloze seksuele schandalen hoort en leest.

Gezagsdragers, priesters, religieuzen, waarvan iedereen meende dat ze onkreukbaar door het leven gingen en de moraal van de kerk hooghielden, bleken grote misstappen gemaakt te hebben waardoor vele mensen voor het leven gekrenkt en beschadigd werden.

Ierse bisschoppen staan onder grote kritiek. Eerder kwamen er al grote zedenzaken aan het licht in de Verenigde Staten, maar nu ook in Duitsland, Oostenrijk, België en Nederland. Er gaat een beerput open. De IKON-televisie bericht openlijk en schuldbewust.

In Nederland blijken er honderden meldingen van aantastingen van de lichamelijke integriteit te zijn. Onderzoekscommissie Deetman wordt geïnstalleerd. Bisschop Punt berichtte de parochies van zijn bisdom via een schrijven over de vier vertrouwenspersonen die samen de Dioscesane Commissie Ondersteuning Slachtoffers Seksueel Misbruik vormen. De bisschop schrijft o.a.: *"Allen zijn gevraagd op grond van hun ervaringen en specifieke deskundigheid, met name op het gebied van jeugdzorg en kindbescherming, alsmede seksueel misbruik in pastorale relaties."* En verder: *"Ik wil uw gebed vragen voor betrokkenen en commissieleden, zodat in alle openheid en met zorg de verhalen worden gehoord en hulp kan worden geboden."*

Intussen heeft een Belgische bisschop ontslag genomen. Katholieke Belgen zijn verbijsterd over het bezoedeld blazoen van een gerespecteerd kerkleider.

Woordvoerders van het Vaticaan stuntelen door ongelukkige uitspraken en onhandige communicatie.

Tegelijkertijd maakt men in Nederland zich druk over liturgische liederen die op een index geplaatst zouden zijn.

In een schrijven van censor Mgr. Woorts van het Aartsbisdom staat te lezen: *“Gekeken wordt naar de inhoud van de liederen: of deze theologisch verantwoord zijn, in overeenstemming met ons katholiek geloof. Er wordt gekeken naar de geschiktheid voor de liturgie (in het algemeen en in het bijzonder voor die bepaalde zondag).*

En er wordt gekeken of de tekst helder uitdrukt wat wij in geloof belijden en vieren en of de tekst geen verwarring geeft. Dit alles leidt tot de bevinding dat een lied wel of niet geschikt is voor opname in genoemde liturgieboekjes.”

Brieven met uitleg aan de parochies om een draai te geven aan de opvattingen van één censor in het bisdom 's-Hertogenbosch die buitengewoon slecht gecommuniceerd zijn met de pers.

Zo gaat de kerk voort met het waken over de schapen: het selecteren van liederen die al jaren gemeengoed zijn en tot het dierbaar gedachtegoed van velen en aansprekend repertoire van koren behoren, alsof de verschillende geloofsgemeenschappen geen eigen keuzes kunnen maken en geen oordeel kunnen vellen.

Illustraties van een kerk in crisis. Een kerk die verwarring zaait en zo uitschrijvingen stimuleert.

Wij sluiten onze ogen niet voor deze problemen in de Nederlandse kerkprovincie en de wereldkerk. De lokale kerk, onze eigen parochiegemeenschap, functioneert zo anders en is met andere zaken bezig. Wij proberen onze parochie met elkaar en met de huidige middelen vitaal te houden. We proberen jongeren en jeugd te betrekken bij de evangelische waarden. Op 18 april waren er eenentwintig eerste communicanten; de vormselgroep van vorig jaar gaat binnenkort op bezoek bij een duurzame boerderij die door Franciscanen gerund wordt en in mei houden we weer bijeenkomsten over business-spiritualiteit.

Op 8 april jl. kwam onze Parochievergadering weer bijeen. De financiën van het afgelopen boekjaar en de begroting voor het lopende jaar kwamen aan de orde. Geen grote financiële problemen, maar wel zorgen: hoe houden we onze inkomsten de komende jaren op peil? Een werkgroep gaat zich daarmee bezig houden. U leest een oproep om met deze groep mee te denken elders in Hofnieuws.

Verder besprak de PV het beleidsplan: een flink aantal grote en kleine zaken - variërend van orgelrestauratie en parkeren op het kerkplein tot activiteiten voor jongeren - waar we ons de komende tijd mee bezig houden.

Ook sprak de PV over de derde bijeenkomst in dit seizoen. We hebben afgesproken om op **donderdagavond 10 juni een bezoek te brengen**

aan de Bijbelse Tuin in Hoofddorp. U leest er op een van de andere pagina's meer over.

Gelukkig heeft de kerk dus ook een ander gezicht: elkaar ontmoeten, elkaar inspireren tot goede daden.

Er leven ook grotere, internationale initiatieven om een uitweg te vinden uit het kille klimaat. Zo *is* (als u dit leest: *was*) er op zaterdag 8 mei in de Dominicuskerk een bijeenkomst over het *'Bouwen aan Nieuwe geloofsgemeenschappen'*. Dit in het kader van het *Europese Netwerk* (Church on the Move) dat haar jaarlijkse vergadering dit jaar in Nederland houdt. In de volgende aflevering van Hofnieuws leest u daar ongetwijfeld meer over en verneemt u of we toch nog uit kunnen zien naar het bloeien van de steppe.

Ton Broerse

DE FAMILIE CORDAID

Wie, wat is Cordaid?

Zoals in het bedrijfsleven, zoeken ook charitatieve organisaties naar wegen om de kosten te drukken en slagvaardiger te kunnen opereren. Vormen van samenwerking of zelfs gehele fusies zijn aan de orde van de dag.

Om dezelfde redenen zijn in 2000 drie grote organisaties tot één organisatie gefuseerd onder de naam Cordaid, te weten: Memisa, Mensen in Nood en Vastenactie. Later zijn daar Kinderstem, Bond zonder Naam en Cordaid Microkrediet bijgekomen. Omdat de individuele familieleden u wellicht nog niet zo bekend zijn, worden ze hieronder aan u voorgesteld.

Cordaid Memisa staat voor de opbouw van structurele gezondheidszorg

Cordaid Mensen in Nood voor noodhulp en wederopbouw

Cordaid Kinderstem richt zich op hulp aan kinderen in sloppenwijken

Cordaid Bond Zonder Naam wil naastenliefde en solidariteit in Nederland bevorderen

Cordaid Microkrediet verstrekt kredieten aan kleine ondernemers in ontwikkelingslanden

Cordaid Vastenactie steunt kleinschalige, concrete projecten gericht op structurele armoedebestrijding

Katholieke traditie

Deze organisaties hadden een lange katholieke traditie, teruggaand tot het begin van de vorige eeuw. Zij werkten vanuit de evangelische opdracht van solidariteit met mensen die om welke reden dan ook hulp nodig hadden. Gesteund door brede lagen van de Nederlandse bevolking konden zij het werk van de honderden Nederlandse ordes en congregaties van priesters, zusters, broeders en vrijwilligers bijstaan in hun zorg voor de mens. In die traditie staat Cordaid nog altijd.

Van missionarissen naar lokale partnerorganisaties

De afgelopen twintig jaar steunde Cordaid steeds meer ontwikkelingsorganisaties. Ook organisaties die niet meer direct met missionarissen verbonden waren. De omstandigheden zijn veranderd. Het aantal Nederlandse missionarissen neemt in snel tempo af. Het evangelie en de daarop gebaseerde katholieke sociale leer is en blijft echter de inspiratie van Cordaid. De missionarissen hebben het werk in veel gevallen overgedragen aan lokale organisaties in de ontwikkelingslanden. Zij geven nu steun aan de armen en dragen bij aan de opbouw van maatschappelijke organisaties. Cordaid werkt samen met meer dan duizend lokale organisaties wereldwijd.

PERSONALIA

ONZE OVERLEDENEN:

Jopie Burgman - Opentij 94 jr.

Jopie, zij was meer dan 71 jaar de vrouw van Piet Burgman.

Hoe zei Vondel het:

Waar werd oprechter trouw dan tussen man en vrouw ter wereld ooit gevonden? Twee zielen gloeiend aaneengesmeed of vast geschakeld en verbonden in lief en leed.

Zij werd geboren in de Lepelstraat in de Joodse buurt. Haar vader had een kapperszaak.

Zij waren de enige goyim. Maar zij hoorden erbij. En het was ook nog handig. Want Jopie kon wat dubbeltjes verdienen door op sjabbat de lichten aan te steken in de joodse huizen.

Piet Burgman zag ze eens als garnalenvisser, maar toen ze hem daarna nog eens tegenkwam met een mooi pakkie aan, was zij verkocht. 'Piet was met zijn uniform en zijn strepen een mooi mannetje', zei Jopie. 'Ik ben niet katholiek,' zei ze. 'Wat niet is, kan komen,' zei Piet.

En Jopie werd katholiek en hoe! 'Roomser dan de paus', zouden de kinderen zeggen.

Maar Piet zei, 'ik zou je nooit hebben laten gaan'. Zij trouwden in 1935 in de kapel van het Reinilda huis. Zij kregen zeven kinderen, vier zonen en drie dochters. 'Ik was de moeder van zeven smarten,' zei Jopie, maar de mooiste tijden waren als het hele stel thuis om Piet en om haar heen was. Toen Piet bij mij de mis bestelde b.g.v. hun 65-jarig huwelijksjubileum, vatte hij hun leven samen: 'Zeven kinderen hebben wij gekregen en kleinkinderen, dat je leven mag met zoveel mensen, die je een goed hart toedragen, dat je iet betekend hebt in je leven, daar ben ik heel dankbaar voor'.

In 1990 werd Piet getroffen door een hersenbloeding. Een lange lijdensweg moest hij gaan. Maar altijd was Jopie aan zijn zijde. Hij stierf in mei 2007.

Jopie miste hem zeer. *Gelaten zat ze in haar stoel. Verzonken in gedachten. Wat kon ze nog verwachten? De kinderen allang uit huis. Haar man was al gestorven. Nu, dagelijks alleen maar thuis. Niet langer meer geborgen. Sterven doe je niet ineens. Maar af en toe een beetje. En dan ben je op een keer aan je allerlaatste beetje toe.*

Rie Rijkenberg –Limburg 77 jr.

Ze kwam uit een groot katholiek gezin, dat woonde in een twee kamerwoning op de Palmgracht in de Jordaan. Haar vader was bedrijfsleider van het Kaaspakhuis op de Brouwersgracht. Daar parkeerde Rie haar fiets. In 1956 kwam Gerard Rijkenberg uit Purmerend daar werken. Toen hij eens naar een bruiloft moest, vroeg hij of Rie met hem mee wilde. *En van bruiloft komt bruiloft.* Zij trouwden in april 1959 in de Posthoorn en Gerard kon al heel gauw de hele groothandel overnemen.

In 1963 kregen zij de woning op de Linnaeuskade. Zo kwamen zij in onze parochie. Zij kregen drie zonen: Bart, Hein en Peter. Zij waren een warm gezin. Moeder was thuis voor de kinderen en vader Gerard werkte aan zijn droom. Hij zag het al helemaal voor zich. Hij de groothandel en voor elke zoon een Kaasboertje. Het werd er één: de winkel op de Hogeweg. Die hebben Gerard en Rie opgebouwd. Het was een familiebedrijf. Met moeder Rie als de grote kracht achter de schermen. Zij regelde daar alles en deed de boekhouding. In 1984 werd Gerard ernstig ziek. Zijn gezondheid was al vele jaren zwak. De winkel werd overgedaan aan Peter en die was bij hem in goede handen. Vlak na de kerst in 1992 stierf Gerard. 61 jaar oud.

Moeder Rie zou hem al die jaren zeer missen. Ze verhuisde naar een kleinere woning op de Kamerling Onneslaan. Daar voelde zij zich thuis. Ze bleef actief in de winkel. De winkel hield haar jong. In haar gezin

gebeurde van alles. Kinderen leiden hun eigen leven. Met moeder kon je altijd praten. Zij oordeelde niet, al vreesde ze soms het oordeel van de buitenwereld. Ze gaf je raad en vertrouwen. Heerlijk vond ze de komst van de kleinkinderen.

Zo leefde ze vele goede jaren, tot 5 juli 2008. Peter sloot de zaak, een tijdperk werd afgesloten, een nieuw tijdperk zou beginnen, maar Rie werd ziek. Een lijdensweg moest zij gaan. 'Ik heb een voldaan, gelukkig, liefdevol en werkzaam leven gehad,' zei ze. Met Gerard voor ogen is ze gestorven.

Rie Obbes – Fakkeldij 88 jr.

Zij trouwde in 1947 met Joop Obbes. Samen kregen zij zes kinderen. Er wordt gezegd dat het eigenlijke van het mens – zijn is, dat je in verbondenheid en in afhankelijkheid van elkaar moet en mag leven. Bij Rie was dat geen theorie. Er waren heel wat mensen, met wie zij een diepe verbondenheid beleefde. Zij kon doordringen in wat mensen echt bezig hield. Ze wist het goede en het waardevolle in iemand op te lichten en ze liet merken, hoezeer ze die ander nodig had. Leven in verbondenheid en afhankelijkheid deed ze op heel veel manieren. Ze vond het heerlijk om aan gespreksgroepen deel te nemen. Ze belde met mensen. Ze schreef en af en toe had ze een bijzondere tekst, die ze rondstuurde, omdat die haar zo had aangesproken. Bijvoorbeeld: Een goede raad

Mensen, geniet van alles wat u ziet:

bloemen, planten en dieren, zon maan en sterren.

Ook wij zijn deel van dit heelal.

mensen, geniet van elkaar bovenal.

Beste Nico en familie,

Met deze mooie tekst van Pieter de Leur kom ik ook even naar jullie toe. Renée Everard zei: 'Doe dat maar, hij is er blij mee.' Wij kunnen heel veel met elkaar delen en daar ben ik dankbaar voor. Wij mogen met onze handen en voeten de Schepper helpen om samen gelukkig te worden door alle 'pijnen' heen.

Pijnen waren er in haar leven. Het verlies van haar dochters Mirjam en Fernanda was werkelijk verschrikkelijk voor haar. Ze ging niet om dat verdriet heen. Ze vluchtte er niet voor weg. Dagelijks dacht ze aan haar 'meiden'. Maar ze verbitterde niet. Ze sloot zich niet op in haar verdriet. Het leek wel of het haar nog zachter, nog menselijker maakte. 'Ik aanvaard het leven met al die donkere en moeilijke en ongerijmde kanten'. De laatste jaren werd de wereld, die voor Rie altijd groot en ruim was geweest, steeds kleiner. De LWM, waar ze zich zo betrokken bij voelde, moest ze loslaten, de kaartclub, waarnaar ze iedere week

uitkeek, moest haar missen. Het lukte haar op den duur ook nauwelijks meer om mensen te ontvangen. Rie zag uit naar haar einde. Ik ben een 'verrijzenismens' kon ze zeggen. Ik ben vrij. Ik durf te leven.

Zondag 25 april droeg de LWM het lied 'de steppe zal bloeien' aan haar op. In de liederen van Huub Oosterhuis had ze haar geloof teruggevonden. We beloofden Rie ze nog lang te zullen zingen.

Onze dopelingen: Toon Maria La Poutré
Rychaleese Cherry-Ann Angelica Desbarida
Ryleson Gerardo Georginio Desbarida (8 mei 14.00 uur)
Sigourny Dynisio Coutinho (24 mei 10.30 uur)
Danté Maxime Gambier
Samiyah Pastor (6 juni 12.00 uur)

Ons bruidspaar: Adriaan Dorenbos en Karolina Mrozek
(5 juni 14.00 uur)

Hulde

In het park Frankendael werd op 22 april een rode iep geplant ter ere van Jan Couenberg.

Jan werd geëerd om zijn grote verdienste voor de boomverzorging in Amsterdam. Er wordt een bordje geplaatst met zijn naam.